

ἡ δὲ οὐδὲ ὀφεικὴς μέγιστε πάντο ἀγαθῶν. διὸ ἅ
 φίλωντος μέγιστ' ἀγαθὸν καὶ ἕτερον εἶδος τῶ
 ἐνεδύχουμένου καὶ διαφύερον τοσούτον, ὅσον τὸ
 καὶ λόγῳ ζῆν, τὸ καὶ πατρὸς, καὶ ὀρέγεται ἢ τῶ
 καλῶν, ἢ τῶ δοκούστος συμφέρεται. τὸν μὲν οὖν
 ἀπὸ τῶν καλῶν ἀφῆξαι διαφύεροντος, ἀπο-
 φύεροντος, παύσει δὲ ἡ δόξα δὲ ἰσχυρῶν καὶ ἐπι-
 παύτων δὲ ἀμικλωμένων πρὸς τὸ καλὸν, καὶ
 διατείνουσαν τὰ καλίστα ἀφῆξαι, καὶ ἢ
 τ' αὖ πάντ' εἶναι τὰ δέοντα, καὶ ἰδίᾳ ἐκείνῳ τὰ
 μέγιστα τῶν ἀγαθῶν, εἴ ποῦ ἢ ἀπὸ τοιούτων ἐ-
 σπινώσεται τὸν μὲν ἀγαθόν, δὲ φίλωντος εἶδ' ἢ καὶ
 γὰρ αὐτὸς ὀφείσεται τὰ καλὰ ἀφῆξαι, καὶ τῶν
 ἀλλοίων ἀφῆξαι τὸν δὲ μοχθηρὸν, δὲ δὲ βλά-
 ψαι γὰρ καὶ ἑαυτὸν, καὶ τῶν πέλας, φαύλοισι πα-
 ρεσι ἐπόμυθος. τῶν μοχθηρῶν μὲν οὖν διαφύ-
 νεῖς, ἀ δὲ ἀφῆξαι, καὶ ἀ ἀφῆξαι, δὲ ὀφ-
 κῆς, ἀ δὲ, ταῦτα καὶ ἀφῆξαι πᾶς γὰρ νοῦς
 ἀφῆξαι τὸ βέλτιστον ἑαυτῶν. ὁ δὲ ὀφεικὴς
 πρὸς ἀρχὴν τῶν νόμων ἀλλήλους δὲ τὸ ἀπὸ τῶ ἀου-
 κῆς, καὶ τὸ ἴσθ' φίλων ἕνεκα πολλὰ ἀφῆξαι
 καὶ τῶ πατέρους, καὶ δὲ ἑώραποθνήσκουσιν
 ἀφῆξαι γὰρ καὶ χημέται, καὶ τιμᾶς, καὶ ὅλων
 τῶ ἀφῆξαι ἀγαθῶν, ἀφῆξαι ἐπόμυθος ἑαυ-
 τῶν τὸ καλὸν ὄλιγον γὰρ χεῖρον ἢ ὀδῆναι σφῆ-
 δρα μέλλον ἔλοιτ' αὖ, ἢ πολλῶν ἡρέμα καὶ
 βιωσῶν καλῶς ἐπιαιτῶν, ἢ πολλὰ ἔτι τυχόν-
 τως καὶ μίαν ἀφῆξαι καλῶν καὶ μεγάλων, ἢ
 πολλὰς καὶ μικράς. τοῖς δὲ ἑώραποθνήσκουσιν
 τῶ ἴσως συμβαίνει ἀφῆξαι διὰ μέγα κα-
 λὸν ἑαυτοῖς, καὶ χημέται ἀφῆξαι, ἀφῆξαι ὅ
 πλείω λήθονται οἱ φίλοι. γέγνηται γὰρ τῶ
 μὲν φίλων χημέται αὐτῶν δὲ, τὸ καλὸν τὸ δὲ
 μείζον ἀγαθὸν ἑαυτῶν δόξασται, καὶ ἀπὸ τῶ
 τιμᾶς δὲ καὶ ἀφῆξαι, ὁ αὐτὸς ἔστω· πάντα γὰρ
 τῶ φίλων ταῦτα ἀφῆξαι καλὸν γὰρ αὐτῶ
 πάντο καὶ ἐπαγετόν. εἰκότως δὲ δοκῶ ἀου-
 κῆς εἶδ', ἀπὸ πάντων ἀφῆξαι τὸ καλὸν.
 ἐν δὲ χεῖρα δὲ καὶ ἀφῆξαι τῶ φίλων ἀφῆξαι
 αὐτῶ, καὶ εἶδ' καλῶν τῶ αὐτῶ ἀφῆξαι,
 τὸ ἄπρον τῶ φίλων γὰρ μέγα. ἐν ἅπασιν δὲ
 τοῖς ἐπαγετοῖς, ὁ ἀουκῆς φάνεται ἐ-
 σωτῶ τῶ καλοῦ πλέον νέμων. οὕτω μὲν οὖν
 δὲ φίλωντος εἶδ', καὶ ἀφῆξαι εἴρηται ὡς εἶ-
 εἰ πολλοὶ, οὐ χεῖρα.

virum præcipue id amare, obscurum non
 est. unde etiam sui amator maximè esse
 diuersa quidem specie ab eo qui vitupe-
 ratur : qui sanè tanto differt, quanto vita-
 cum ratione, illi præstat quæ ex perturba-
 tione traducitur, & appetitio vel honesti,
 vel eius quod conferre videatur. Eos itaq-
 ue qui circa honestas actiones præcipue
 student, omnes admittunt ac laudant. si
 omnes autem ad honesta consequenda
 certarent, honestissimâque agere conten-
 derent : & publicè omnibus oportuna, &
 priuatim singulis maxima bona eueni-
 rent, siquidem virtus tale quid est. Quo-
 circa bonus vir esse sui amator debet :
 nam honesta agendo, & sibi & aliis pro-
 derit. prauus non debet : eò quod prauus
 affectus sequens, & sibi & aliis nocebit.
 Ac prauo quidem homini quæ agere de-
 bet, & quæ agit, inter se discrepant, at pro-
 bus quæ debet, ea etiam agit. mens enim
 omnis quod sibi optimum est, eligit : pro-
 bus verò menti obtemperat. Verum au-
 tem est quod de probò viro dicitur, cum
 amicorum causa & patriæ multa agere, et-
 tiam si pro ipsâ mors fuerit oppetenda.
 nam & pecuniâ & honoribus proiciet, &
 demum ea bona, quæ in certamen apud
 homines veniunt, dum quod honestum
 est, sibi ipsi vindicet. Breui enim tempore
 lætari vehementer magis eligeret, quàm
 longo leniter : & viuere honestè vno an-
 no, quàm multis quomodo libet : vnam it-
 em actionem honestam & magnam quàm
 multas & paruas. Hoc autem iis fortasse e-
 uenit qui pro aliis mortem obire consue-
 uerunt, eligunt enim magnum quoddam
 honestum sibi ipsis, pecuniâsque profun-
 derent, quo amici plures accipiant. pecu-
 niæ enim amico, ipsi honestum comparatur.
 quod autem maius bonum est, sibi at-
 tribuit. In honoribus etiam & magistrati-
 bus idem modus est : omnia enim hæc a
 amico conceder. honestum siquidem hoc
 ipsi est, ac laudabile, vt merito probus es-
 se videatur, cum honestatem omnibus
 anteponat. Fieri item potest, vt actio-
 nes amico permitat : siquæ ipsi honestus,
 quòd causa amico fuerit vt eas egerit :
 quàm si ipse egisset. In omnibus igitur
 laude dignis rebus honestatis amplius si-
 bi attribueret vt probus videtur. Atque
 ita quidem sui amatorem esse oportet,
 sicut dictum est : vt plerique autem sunt,
 minimè.

Κοφάλαον θ.

CAPVT IX.

Aμφιβουτεῖται ἢ καὶ ἀπὸ τῶ ἀφῆξαι,
 εἰ δὲ οὐδὲ φίλων ἢ μὴ. ἔστι γὰρ φασκ

IAm verò de felice ipso quoque dubiū
 est, indigeatne amicis, necne? nihil e-